

at påbegynde byggeforetagende på ejendommen inden den førstkommande 1. oktober, kan ejeren på tilsvarende måde som nævnt i § 2, stk. 2, forlange en særlig omvurdering til konstatering af nedgangen. Udviser omvurderingen, at nedgang i forskelsværdien er sket, bortfalder en tilsvarende del af ejendomsskylden endeligt med udgangen af skatteåret. Løvrigt finder reglerne i § 2, stk. 2, tilsvarende anvendelse, således at ejeren selv må afholde omkostningerne ved omvurderingen, såfremt nedgangen ikke er sket.

§ 4.

Hvor i andre tilfælde forskelsværdien ved en ejendoms ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering af særlige grunde er gået ned fra forskelsværdien ved ejendommens sidst forudgående ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering, uden at nedgangen må anses for at være af forbigående karakter, og uden at forskelsværdien er kommet ned under 5 pct. af grundværdien, kan der efter derom indgivet andragende af finansministeren tilstås en endelig nedsættelse af ejendomsskylden med tilhørende nedsættelse af nedskrivningsbeløbet. Som eksempler på nedgang i forskelsværdien af særlige grunde, der kan motivere sådan nedsættelse af ejendomsskylden, skal nævnes væsentlig nedgang af bygningernes værdi som følge af offentlige foranstaltninger eller som følge af, at forudsætningerne for den i ejendommen drevne virksomhed er faldet bort, samt væsentlig nedgang af værdien af træbestanden i skove som følge af brand, storm, svampeangreb og lignende begivenheder.

§ 5.

Såfremt der fra en ejendom udskilles et areal, og en del af ejendommens bygninger eller andre til forskelsværdien hørende bestanddele medfølger, skal vurderingsrådet ved udstykningsvurderingen foretage en særskilt ansættelse af, hvorledes forskelsværdien for den tidligere samlede ejendom ved dennes seneste ansættelse ved en almindelig vurdering eller en årsomvurdering fordeler sig på de fremkomne lodder, og ejendomsskylden for den tidligere samlede ejendom samt nedskrivningsbeløbet efter § 1, stk. 2, fordeles da på de fremkomne

lodder i samme forhold. Den nævnte særskilte ansættelse kan påklages efter de almindelige regler.

§ 6.

Såfremt en ejendom i sin helhed eller samtlige de på ejendommen værende bygninger opfylder betingelserne for fritagelse for ejendomsskyld til staten i henhold til bestemmelserne i § 8 i lov nr. 352 af 7. august 1922 om beskatning til staten af faste ejendomme, skal den på ejendommen hvilende ejendomsskyld til staten ikke erlægges, sålænge betingelserne for fritagelse i henhold til nævnte lovbestemmelse er til stede.

§ 7.

I tilfælde, hvor en bygning ved deklaration fra ejeren er underkastet bestemmelserne i § 7 i lov nr. 137 af 12. marts 1918 om bygningsfredning, kan finansministeren tilstå hel eller delvis fritagelse for så stor en del af den ejendommen til enhver tid påhvilende ejendomsskyld til staten, som forholdsmæssigt falder på den fredede bygning.

§ 8.

Ejendomsskyld til staten hæfter på de pågældende ejendomme i deres helhed og svares af den, der ifølge tinglyst adkomst er ejer af ejendommen.

§ 9.

Med hensyn til opkrævningen og inddrivelsen af ejendomsskylden til staten samt fortrinsret og panteret for denne gælder lovgivningens hidtidige regler for grundskyld og ejendomsskyld til staten.

§ 10.

Stk. 1. Påklage af den ansættelse, der er lagt til grund for beregningen af ejendomsskylden til staten, fritager ikke for pligt til betaling til forfaldstid.

Stk. 2. Ændres ansættelsen ifølge klage eller revision, bliver berigtigelse at foretage senest ved førstkommande opkrævning.

§ 11.

De Danmarks Nationalbank ved lov nr. 116 af 7. april 1936 § 21 samt de Københavns frihavnsaktieselskab ifølge lov nr.